

Sygn. akt VI ACa 1280/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Aldona Wapińska

Sędziowie: SA Małgorzata Kuracka (spr.)

SO del. Tomasz Wojciechowski

Protokolant: Katarzyna Łopacińska

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. G. (...) w W.

przeciwko (...) sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 24 marca 2015 r.

sygn. akt XX GC 433/13

oddala apelację.

Sygn. akt VI ACa 1280/15

UZASADNIENIE

Powód J. G., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. G. z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 83 482,56 zł wraz z odsetkami ustawowymi należnymi od: - od kwoty 38 700,72 zł od dnia 19 października 2011 r. do dnia zapłaty; - od kwoty 21 309,75 zł od dnia 25 lipca 2012 r. do dnia zapłaty; - od kwoty 16 479,54 zł od dnia 24 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty; - od kwoty 5 833,89 zł od dnia 20 września 2012 r. do dnia zapłaty; - od kwoty 1 158,66 zł od dnia 19 października 2012 r. do dnia zapłaty. Nadto, powód wnosił o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 4 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy w Ł.(...)Wydział Gospodarczy nakazał zapłacić pozwanemu na rzecz powoda kwotę 83 482,56 zł wraz z odsetkami ustawowymi zgodnie z żądaniem pozwu i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W zarzutach od powyższego nakazu zapłaty, pozwany wniósł o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w Ł.(...)Wydział Gospodarczy stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie XX Wydział Gospodarczy.

Na rozprawie w dniu 7 marca 2014 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo, co do kwoty 44 781,84 zł z uwagi na uiszczenie tej kwoty przez pozwanego.

Wyrokiem z dnia 24 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie uchylił nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 4 stycznia 2013 r., sygn. akt X GNc 1712/12, w części dotyczącej kwoty 44.781,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami i w tym zakresie umorzył postępowanie (pkt I); w pozostałym zakresie nakaz zapłaty utrzymał w mocy (pkt II); a nadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.473,70 zł tytułem skapitalizowanych odsetek, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 marca 2014 r. do dnia zapłaty (pkt III).

Sąd Okręgowy ustalił, że powód zawarł z pozwanym (...) Sp. z o.o. w W. umowę zlecenie nr (...) w dniu 17 maja 2011 r. oraz umowę zlecenie nr (...) w dniu 8 sierpnia 2011 r. na okres wykonywania usług przez powoda. Na ich mocy pozwana spółka zleciła powodowi, jako swojemu podwykonawcy wykonanie usługi polegającej na polewaniu wodą dróg serwisowych i nasypów oraz czyszczeniu nawierzchni dróg za pomocą mechanicznej szczotki na budowie autostrady (...) T.-S. na odcinku K. – P.. Powód miał wykonywać powyższe usługi za pomocą swojego sprzętu. Strony ustaliły w umowach wstępną ilość roboczogodzin do wykonania przez powoda z uwagi na niemożliwe określenie z góry dokładnej ilości roboczogodzin. Zakres wykonywanych przez powoda usług był uzależniony od bieżącego zapotrzebowania na budowanym odcinku autostrady. Wynagrodzenie za ilość faktycznie przepracowanych przez powoda roboczogodzin według z góry ustalonej stawki roboczogodziny 57zł netto za 1 roboczogodzinę, naliczane miało być za każdym razem na podstawie karty pracy maszyny. Dodatkowo strony ustaliły, iż pozwany będzie potwierdzał ilość przepracowanych godzin przez powoda. Strony ustaliły, że wynagrodzenie za pracę płacone będzie przelewem na rachunek bankowy powoda w terminie 14 dni od dnia dostarczenia prawidłowo wystawionej faktury VAT. Na podstawie zawartych umów powód przystąpił do świadczenia usług. Powód wykonywał zleczone usługi, a jego godziny pracy uwidaczniane były w raportach dobowych sporządzanych przez pozwanego, na drukach pozwanego i potwierdzonych podpisem jego przedstawiciela. Zazwyczaj był to jeden z pracowników, który w tym czasie był w siedzibie firmy, zdarzało się, że przedstawiane przez powoda faktury i raporty godzinowe były podpisywane przez T. G. i P. B.. Początkowo współpraca między stronami układała się dobrze. Powód wystawiał faktury i przedstawiał raporty godzinowe, które były akceptowane przez pozwanego i przez niego opłacane. Powód w sumie wystawił pozwanemu (...)raportów dobowych obejmujące faktury (...) z dnia 30 czerwca 2012 r., (...) z dnia 31 lipca 2012 r., (...) z dnia 31 sierpnia 2012r oraz (...) z dnia 30 września 2012 r. za wykonane usługi zgodnie z zawartymi umowami zlecenia. Powód nie przedstawił raportów dobowych za okres wskazany w fakturze (...) z dnia 30 września 2011 r. z uwagi na fakt zagubienia dokumentacji przez pozwaną. Takie sytuacje już zdarzały się w pozwanej firmie. Pismem z dnia 24 marca 2014 r. powód przedstawił odtworzone raporty dobowe dotyczące wykonywania usług w okresie wskazanym w fakturze (...). Zgodnie z ustaleniami umownymi powód wystawił za swoje usługi faktury VAT obejmujące zapłatę za ilość godzin przepracowanych przez powoda celem wykonania usługi w poszczególnych miesiącach kalendarzowych. Powód wystawił następujące faktury VAT: (...) z dnia 30 września 2011r., (...) z dnia 30 czerwca 2012r., (...) z dnia 31 lipca 2012r., (...) z dnia 31 sierpnia 2012 r. oraz (...) z dnia 30 września 2012 r. Powód wystawił i dostarczył pozwanej spółce (...)faktur VAT na łączną kwotę 83 482,56 zł. Wobec braku zapłaty, powód wzywał pisemnie pozwanego do zapłaty należności za wykonane usługi najpierw wezwaniem do zapłaty z dnia 6 września 2012 r., następnie wezwaniem do zapłaty z dnia 5 października 2012 r. i wezwaniem do zapłaty z dnia 2 listopada 2012 r. W dniu 13 listopada 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 83.482,56 zł w nieprzekraczalnym terminie 3 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania. W toku postępowania pozwana spółka ostatecznie uregulowała następujące należności: - 5 833,89zł otrzymane 12 grudnia 2012r. wynikające z faktury VAT (...); - 21 309,75zł otrzymane 21 stycznia 2013r. wynikające z faktury VAT (...); - 16 479,54zł otrzymane 21 stycznia 2013r. wynikające z faktury VAT (...); - 1 158,66zł otrzymane 21 stycznia 2013r. wynikające z faktury VAT (...). W konsekwencji powód ograniczył powództwo. Pozwana spółka nadal jednak nie uregulowała kwoty 38 700,72 zł wynikającej z faktury VAT (...) z dnia 30 września 2011r., gdyż twierdziła, że opisane w tej fakturze usługi nie zostały wykonane i nie zostały potwierdzone.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd Okręgowy uznał, że powództwo w zakresie w jakim nie zostało ograniczone zasługuje na uwzględnienie. W związku z powyższym nakaz zapłaty wydany w dniu 4 stycznia 2013 r. należało uchylić w części dotyczącej kwoty 44.781,84 zł i postępowanie w tym zakresie umorzyć. W pozostałym natomiast zakresie nakaz zapłaty Sąd Okręgowy utrzymał w mocy.

Sąd I instancji miał na względzie, że poza sporem pozostawała okoliczność zawarcia przez strony postępowania umów zlecenie nr (...) z dnia 17 maja 2011 r. oraz nr (...) z dnia 8 sierpnia 2011 r., dołączonych faktur nr (...) z dnia 30 czerwca 2012 r., (...) z dnia 31 lipca 2012 r., (...) z dnia 31 sierpnia 2012 r., oraz (...) z dnia 30 września 2012 r. oraz fakt ich przedstawienia pozwanej spółce wraz z raportami dobowymi dołączonymi do nich.

Dokonując subsumpcji w płaszczyźnie art. 627 k.c. w zw. z art. 642 § 1 k.c. i w zw. z Ogólnymi Warunkami Realizacji Zlecenia z 12 lipca 2010 r., Sąd I instancji uznał, że powód wykonał prace do których był zobowiązany, tj. pod postacią polewania wodą dróg serwisowych i nasypów oraz czyszczenia nawierzchni dróg za pomocą mechanicznej szczotki na budowie autostrady (...) T.-S. na odcinku K. – P., za które na podstawie zawartej umowy miał otrzymać wynagrodzenie w wysokości 57zł netto za 1 roboczogodzinę. Wysokość wynagrodzenia miała być przy tym ustalana na podstawie raportów dziennych dołączanych do wystawianej faktury VAT, potwierdzonych przez pracownika pozwanej spółki.

Sąd Okręgowy stwierdził, że wykonanie przez powoda prac wynika z przedstawionej pozwanej spółce faktury VAT nr (...) wraz z załączonymi do nich raportami dobowymi wykonanych prac. Przy czym jak zaznaczył Sąd, niewątpliwym jest, że powód wykonał prace, za które wystawił faktury VAT nr (...), gdyż pozwana spółka przyznała ich wykonanie oraz dokonała ich płatności w wysokości 44 781,84 zł na rachunek bankowy powoda.

Co się zaś tyczy faktury VAT nr (...), to Sąd I instancji uznał, iż także i prace za które opiewa powyższa faktura zostały wykonane, a co potwierdziły zeznania świadków oraz dokumentacja dołączona do pozwu.

Sąd Okręgowy przyjął, iż pozwana spółka zgubiła dokumentację dotyczącą wykonanych prac objętych fakturą nr (...), co mogło mieć na celu uniknięcie bądź odsunięcie w czasie płatności za wykonane usługi. Zeznania świadków, a zwłaszcza zeznania powoda a także R. S. oraz odtworzona dokumentacja raportów dobowych z wykonanych prac powoda pokazuje jednak, iż co najmniej część prac została wykonana zgodnie z warunkami umowy. W związku z powyższym Sąd przychylił się do żądania powoda, uznając iż wykonał powierzone mu prace, za które nie otrzymał wynagrodzenia.

Sąd I instancji miał przy tym na uwadze, że strony w umowie ustaliły, że pozwana spółka obowiązana była wypłacać powodowi wynagrodzenie umowne w ciągu 14 dni od dnia wystawienia faktury przez powoda. Skoro zatem powód wykonał prace na rzecz pozwanej i wywiązał się z obowiązków zawartych w umowie, nakaz zapłaty należało utrzymać w mocy w zakresie kwoty 38 700,72 zł należnej z tytułu faktury VAT na(...)z dnia 30 września 2011 r. za wykonane prace wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzić kwotę 2 473,70 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od wyżej wskazanych, zapłaconych w toku procesu faktur wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 marca 2014 r. do dnia zapłaty.

Apelację od powyższego wyroku, zaskarżając do w punkcie II, złożył pozwany, który zarzucił:

1. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 235 k.p.c., polegające na: niewłaściwym ustaleniu, że powód przedstawił raporty dobowe za okres wskazany na fakturze (...) z dnia 30 września 2011 r., a dokumentacja ta została zgubiona przez pozwaną; nieuzasadnionym przyjęciu, że strony nie kwestionowały autentyczności dokumentów, ani ich treści, wobec czego nie budziły one wątpliwości Sądu, niewłaściwym przyjęciu, że świadkowie M. N., P. D., S. T., T. G. oraz T. M. potwierdzili, że w wymienionym okresie (we wrześniu 2011 r.) powód wykonywał prace na rzecz pozwanej spółki, przedstawiał raporty dobowe pracownikom pozwanej wraz z fakturą VAT nr (...) z dnia 30 września 2011 r., podczas gdy z przeprowadzonych dowodów takie wnioski i okoliczności nie wynikają;

2. naruszenie art. 3 k.p.c. oraz art. 231 k.p.c. oraz 233 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że powód wykonał (...) roboczogodzin pracy świadczonej na rzecz pozwanego na podstawie innych ustalonych faktów (odtworzone raportyienne, zeznania

świadków), podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego oraz innych faktów ustalonych w sprawie nie wynika, że powód prace objęte fakturą nr (...) we wskazanej tamże ilości roboczogodzin wykonał;

3. naruszenie art. 217 k.p.c. w zw. z art. 6 k.p.c., poprzez dopuszczenie dowodów w postaci odtworzonych raportów dobowych i zeznań świadków.

Podnosząc powyższe skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie II, poprzez uchylenie nakazu zapłaty, w części w jakiej został on utrzymany w mocy i oddalenie powództwa także w tej części - co do kwoty 38.700,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 października 2011 r. do dnia zapłaty. Nadto skarżący wnosil o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny dzielając ocenę materiału dowodowego dokonaną przez Sąd I instancji, a także poczynione na kanwie tej oceny ustalenia faktyczne, które przyjął za własne, uznał, że powód wykazał, iż prace za które dochodził wynagrodzenia, na które opiewała sporna faktura VAT (...), zostały przez niego wykonane.

Z zeznań świadków, w szczególności z zeznań pracownika powoda M. N., który obsługiwał jeden z beczkwozów, wprost wynika, że pracował we wrześniu i w tym okresie miał „bardzo dużo pracy”. Również z zeznań świadków strony pozwanej /wprawdzie oni szczegółów nie pamiętali/, generalnie wynika, że powód w całym okresie zatem również i we wrześniu umówione prace wykonywał. Istotna jest jednak przede wszystkim okoliczność, że złożona przez powoda sporna faktura w dniu 4.10.2011 r. została przez stronę pozwaną przyjęta, w tym sensie, że nie została w żaden sposób zakwestionowana ani zwrócona. Brak przy tym jakichkolwiek dowodów, aby strona pozwana wzywała powoda o uzupełnienia raportów dziennych. Generalnie natomiast praktyka stron była taka, że do przedstawianej faktury podpinano raporty prac, za których wykonanie faktura była wystawiana. Fakturę z dnia 30.09.2011r. w oryginale przyjmowała A. K./k-30adnotacja na dokumencie/, zaś jej duplikat- wystawiony w dniu 8.08.2012 r.- pracownik biura pozwanej, S. T./k-152/. Należy podkreślić przy tym, iż świadek S. T., która przyjmowała wskazany odpis tej faktury/ kwitując to na dokumencie/ wprawdzie stwierdziła, że panie nie sprawdzały dokładnie, czy ilość godzin na składanej fakturze zgadza się z ilością godzin podanych w raportach, tak jak to twierdził powód, niemniej z jej zeznań wynika, iż jednak później te faktury były bardzo dokładnie weryfikowane przez uprawnione osoby rozliczające daną firmę, w tym pod kątem dołączonych do nich dokumentów.

Brak tym samym w ocenie Sądu Apelacyjnego podstaw do przyjęcia niestaranności strony pozwanej i w tym kontekście uznać należy, że gdyby raporty nie były dołączone do spornej faktury/ nie zostały podpisane/, to strona pozwana, która należycie to wszystko sprawdzała, wezwałaby powoda do uzupełnienia braków w tym zakresie, względnie zwróciłaby tą fakturę. Należy natomiast zauważyć, że nie tylko taka sytuacja nie miała miejsca, ale strona pozwana przyjmowała również od powoda kolejne faktury, powód zaś cały czas wykonywał określone umową obowiązki. Brak zatem jakichkolwiek przesłanek do uznania, że właśnie w spornym okresie, tj. we wrześniu 2011 nie pracował, szczególnie, że nie był to ani początkowy etap prac, ani też etap końcowy, a przerwę powód miał jedynie w okresie zimowym.

Zauważyć też należy, że strona pozwana następnie przyjęła także duplikat spornej faktury, który także nie został zwrócony. Wiarygodnie brzmią twierdzenia powoda, że do przedłożenia duplikatu zobowiązała powoda pracownik strony pozwanej, G. Z., która zajmowała się logistyką, ale również i kwestiami dotyczącymi wykonywania prac pod kątem formalnym. Przyjęcie tego duplikatu i jego niezwrócenie też byłoby nieracjonalne, w sytuacji gdyby pozwany kwestionował wykonanie przez powoda prac.

Już zatem niezależnie od kserokopii raportów cząstkowych, potwierdzających wykonywane prace, co do których świadkowie częściowo potwierdzili swoje podpisy, ale które były bardzo wybiórcze, całokształt omówionych okoliczności pozwala przyjąć, że do spornej faktury (...) złożonej w oryginale, były podpisane wymagane raporty, a

zagięły one już u strony pozwanej. Sąd Apelacyjny dał w tym zakresie wiarę twierdzeniom powoda, że te raporty do faktury załączył oraz że prace za które faktura została wystawiona zostały przez niego wykonane, w wymiarze roboczogodzin, odpowiadającemu pracy dwóch beczkowsów. Mimo bowiem braku oryginalnych raportów, powód innymi środkami dowodowymi wykazał, że przedmiotowe prace zostały wykonane. Twierdzenia pozwanego w tej kwestii w świetle całokształtu materiału dowodowego okazały się zupełnie nielogiczne i nieprzekonujące.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny uznał, iż powodowi za wykonane prace należało się z mocy art. 627 k.c. przedmiotowe wynagrodzenie, co na podstawie art. 385 k.p.c. implikowało oddalenie apelacji jako bezzasadnej, o czym orzeczono jak w sentencji.